

ønskeligt, hvad der selvfølgelig igen er til Skade for Staten. Dernæst oplyses det, at ved Gardehusarregimentet manglede man ved Udstationeringen nu i Efteraaret ikke mindre end 150 Foderværter. Man forsøgte saa at faa Hestene udstationeredeovre paa Fyn, og der kom saa fra Fyn i alt ca. 30 Tilbud. Men saa blev der Sygdom blandt Hestene, saaledes at ingen kom derover, og Følgen heraf er altsaa den, at i Øjeblikket staar der ude paa Gardehusarkasernen 156 overtallige Heste, som de ikke have kunnet faa udstationerede, fordi Foderværterne ikke have villet tage imod dem for de nuværende Foderpenge, 11 Øre pr. Dag, hvad der jo er ret naturligt. Det er det Forhold, som Nedsættelsen af Foderpengene har bevirket. Jeg vil bede den højtærede Minister om at tage denne Sag under Overvejelse, og jeg haaber, hans Overvejelser maa føre til, at Ministeren ved Finanslovens tredie Behandling vil fremsætte Forslag om, at Foderpengene igen blive satte op til den Højde, de havde før, nemlig 33 Øre.

Mads Larsen: Jeg vil gerne tillade mig at takke det ærede Medlem, der sidst talte, fordi han har draget dette Spørgsmaal frem her under Finanslovens anden Behandling, Spørgsmaalet om Udstationeringen af Hærens Heste og den Betaling, der ydes for dette. Der er fra adskillige af disse Foderværters Side rettet Henvendelse til mig angaaende dette Spørgsmaal med stærk Beklagelse over det.

Men der er en enkelt Side af Spørgsmaalet, som jeg gerne vilde have Lov til lige at berøre, da det ikke har været omtalt. Det er dette Forhold, at man fra adskillige Foderværters Side paastaar, at man til Trods for den meget ringe Betaling af 11 Øre pr. Dag i Foderpenge, desuagtet, hvis man vil have den ringeste Udsigt til at faa en nogenlunde brugbar Hest, maa give Gratiale til den paagældende Kommission, eller hvem det er, man henvender sig til for at faa disse Heste, et Gratiale, som varierer mellem 30 og 50 Kr. Det vil med andre Ord sige, at hvis de skulle gaa op til det højeste af disse Beløb, faa de faktisk Lov til at have disse Heste ganske gratis, og det er let at forstaa, at Foderværterne ere ikke særlig interesserede i det. Jeg fremdrager dette, da Sagen er nævnt, for at Forsvarsministeren kan have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, thi det forekommer mig, at det er ganske utilbørligt.

K. M. Klausen: Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger overfor den ærede Ordfører (Carl Hansen). Den ærede Ordfører kom i Gaar ind paa at omtale det Ændringsforslag, han var med at stille, da Hærloven var til Behandling i 1909, vedrørende de 3 omstridte Garnisonsbyer, Nyborg, Fredericia og Helsingør. Det Ændringsforslag, som da blev stillet, var et meget vagt og ubestemt Forslag, jeg vilde ikke tiltræde det den Gang, netop fordi det var saa vagt og ubestemt, og det slet ikke udtrykte den Klarhed i denne Sag, som jeg kunde ønske, det skulde udtrykke. Der var heller ikke megen alvorlig Interesse for Sagen den Gang, thi Ændringsforslaget blev taget tilbage, og Forslagsstillerne vilde ikke lade det komme frem til Afstemning her i Tinget, hvor det ganske sikkert vilde have vundet Flertal for sig. Jeg saa i hele den Maaade, hvorpaa man den Gang tog denne Sag, en snild Valgmanøvre, man fik Lejlighed til at udtale sin Sympati navnlig for Fredericia og Nyborg, og det lykkedes da ogsaa de Herrer, maaske herved, maaske ogsaa ved andre Grunde, at vinde Fredericia-kredsen og bevare Nyborgkredsen. Det var dette, jeg nærmest saa i Sagen den Gang, og det Indtryk, jeg den Gang fik, er egentlig blevet bestyrket gennem de Forhandlinger og gennem den Fremfærd, som nu vises overfor disse to Garnisonsbyer. Det undrer mig for Resten, at de to Repræsentanter for disse Byer, det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) og det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen), have forholdt sig fuldstændig tavse i denne Sag, hvor det dog drejer sig om de to Byers store Interesser. Man kunde have ventet, at netop disse to Byers Repræsentanter vilde have taget Ordet og hævdet disse Interesser, men det er ikke sket.

Jeg skal saa endnu en Gang gøre et Par Bemærkninger om Hærens Remontering med Heste. Den ærede Ordfører indrømmede, at Remontedepotet i Kolding er overordentlig kostbart. Deri har han fuldkommen Ret; det skinnede gennem hans Udtalelser, at han ikke havde megen Sympati for Bevarelsen af dette Depot, og tillige lod han forstaa, at denne Sag kunde tages op til Drøffelse paa næste Aars Finanslov. Idet jeg gaar ud fra, at der er Alvor heri — og jeg har ingen Grund til at tvivle derom —, skal jeg herved tage Ændringsforslaget under Nr 75 tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 75 er taget tilbage Ønsker nogen